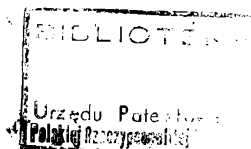

4 maja 1926 r.

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY *Golic, 9/00*

Nr 3313.

Kl. 42 c 24.

Lubomir Tomaszewski
(Warszawa, Polska).**Pochyłościomierz.**Zgłoszono 3 listopada 1922 r.
Udzielono 27 października 1925 r.

Pochyłościomierz (fig. 1) składa się z półkuli *A* przezroczystej, wewnątrz napełnionej, np. wodą, spirytusem lub tym podobnym płynem *C* i opatrzony na powierzchni podziałką, np. od 0° do 90° , licząc od wierzchołka do podstawy i odwrotnie, a poza tem podzielonej paralelami na 360° . Wewnątrz znajduje się pęcherzyk powietrza *D*, kulka metalowa wewnątrz pusta, biała lub t. p. kulka, która z powodu swej lekkości utrzymuje się tuż pod powierzchnią kuli. Półkula umieszczona jest na podstawie *B* (może być całkowicie odlana wraz z podstawą) (fig. 2). Taki pochyłościomierz umieszczony na pewnej badanej powierzchni zawsze wskaże kąt jej pochylenia względem poziomu, gdyż pęcherzyk powietrza, zajmując zawsze górne położenie, wskazywać będzie stopień absolutnej nierówności badanej powierzchni.

Figura 3 wskazuje odmianę pochyłościomierza do mierzenia powierzchni pod różnymi kątami od prostopadłej do poziomej i do łatwiejszego mierzenia powierzchni od spodu, przykładając go, np. boczną ścianką. W tym przyrządzie podziałka może być powiększona poza 90° .

W celu umożliwienia używania pochyłościomierza o każdej porze i wogóle w ciemnościach płyn napełniający kulę może być fosforyzujący lub fluoryzujący. Wtedy na tle świecącego płynu pęcherzyk powietrza lub kulka wskaże kąt pochylenia, wydzielając się na tle całości jako ciemna plama.

Kula może być również oświetlona sztucznie zapomocą lampki elektrycznej *G* ze źródłem prądu, np. w podstawie z baterji lub akumulatorów (fig. 4).

Odmiana (fig. 5) pochyłościomierza

składa się z półkuli *A*, opatrzonej podziałką, z obsady *B* i z umieszczonej wewnątrz strzałki *C*, osadzonej na dwóch prostopadłych do siebie osiach pochyłości *E*.

Strzałka *C* może być zaopatrzona w odpowiedni materiał świecący albo lampkę elektryczną (fig. 6), w celu użycia przedmiotu w ciemnościach. W dolnej części strzałki jest cięższa lub ma ciężarek *D*, dzięki czemu zachowuje zawsze położenie pionowe.

Zapomocą osadzenia strzałki na dwóch prostopadłych do siebie osiach, pochylenie jej może się odbywać we wszystkich kierunkach, wskazując pochylenie przedmiotu, na którym lub w którym się znajduje.

Powyżej opisane pochyłociomierze oprócz codziennego użytku i we wszelkich zagadnieniach dotyczących pochyłości powierzchni i przedmiotów, zwłaszcza przy odpowiednich zmianach podstaw, mogą znaleźć zastosowanie w żegludze napowietrznej i wodnej. Figura 7 przedstawia następ-

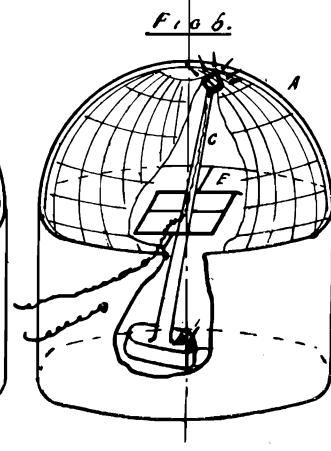
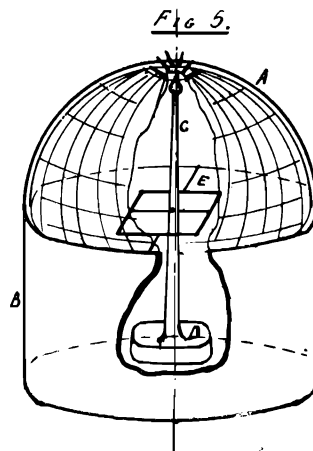
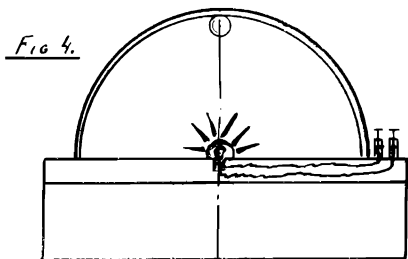
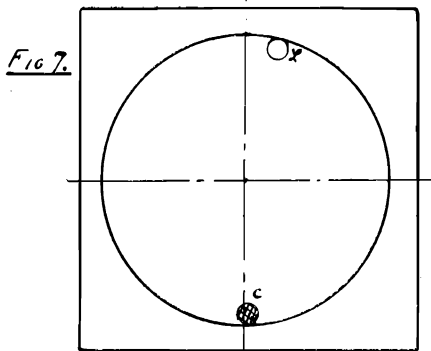
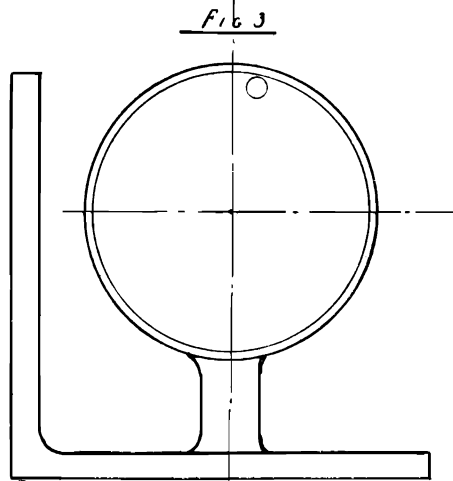
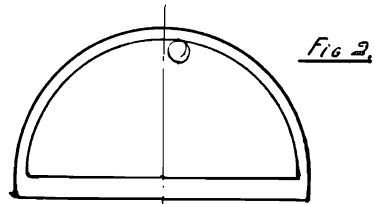
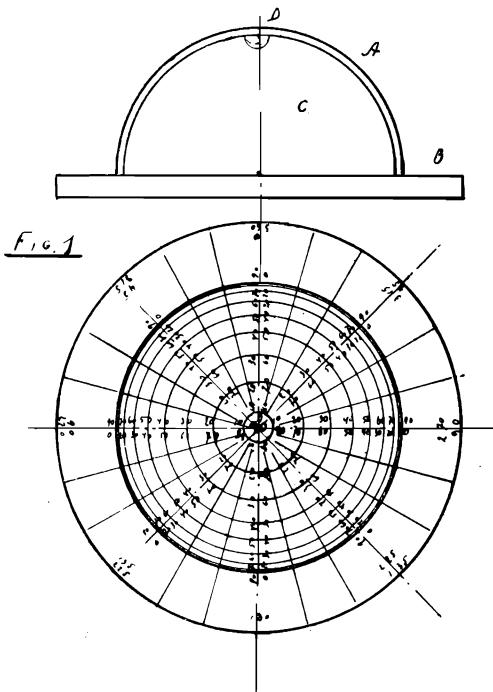
ną odmianę pochyłociomierza wykonanego całkowicie ze szkła i zaopatrzonego w dwie kulki — lekką *Z* i ciężką *C*.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Pochyłociomierz do mierzenia kątów pochyłości, znamienny tem, że składa się z półkuli szklanej, napełnionej wewnątrz płynem i zaopatrzonej w pęcherzyk powietrza lub odpowiednio lekką kulkę, a zewnątrz posiadającej stosowną podziałkę, przyczem płyn użyty może być samoświecący lub też oświetlany zapomocą odpowiedniego urządzenia.

2. Pochyłociomierz według zastrz. 1, znamienny tem, że zamiast płynu i kulki stosuje się strzałkę osadzoną na dwóch prostopadłych do siebie osiach, umieszczonych ruchomo wewnątrz przyrządu, przyczem koniec strzałki może być odpowiednio oświetlony.

Lubomir Tomaszewski.

BIBLIOTEKA
Urząd Patentowy
Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej